

ἔχωσιν εἰς τὰς βιβλιοθήκας ἰδίους τινὰς ὑπαλλήλους ἔργον ἔχοντας τὴν συγκόλλησιν τῶν φύλλων καὶ τὴν διασκευὴν αὐτῶν εἰς τὸ ἐν χρήσει τότε διὰ τὰ βιβλία κυλινδροειδὲς σχῆμα. Παρεκτὸς δὲ πάντων τούτων ὑπῆρχον ἐν τῷ μουσείῳ στοαὶ καὶ κῆποι, ὅπου ἐγένετο ἡ διδασκαλία τῶν σοφῶν, ἥτις καὶ τότε, ὡς ἄλλοτε ποτε ἐν τῇ ἐνταῦθα Ἑλλάδι, διεξήγετο πολλάκις ὄχι διὰ τῶν λεγομένων ἀκροάσεων ἀλλὰ μᾶλλον δι' ἐλευθέρας

Τεμάχια παπύρου τοῦ Σεραπείου, περιέχοντος, σὺν ἄλλοις, τεσσαράκοντα τέσσαρας ἀγνώστους πρὶν στίχους τοῦ Εὐριπίδου.

συνδιαλέξεως τῶν διδασκάλων μετὰ τῶν μαθητῶν, ἐπὶ τούτῳ ἄνω καὶ κάτω συμπεριπατούντων. Εἴπομεν ὅτι τὸ Μουσεῖον περιελάμβανε καὶ βιβλιοθήκην. Ταύτης τὰς ἀρχὰς ἔθετο ὁ πρῶτος τῶν Πτολεμαίων, ἔχων περὶ τοῦτο καὶ περὶ πάντα ὅσα πρὸς ἐπίδοσιν τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης ἔπραξε, συνεργὸν τὸν Δημήτριον τὸν Φαληρέα. Κατεπλούτισε δὲ τὴν βιβλιοθήκην ὁ Φιλάделφος συναγαγὼν ἀπανταχόθεν τῆς οἰκουμένης βιβλία τὰ ὅποια ἀδιακόπως ἀντεγράφοντο ἐν τῷ Μουσείῳ ὑπὸ τῶν προμνημονευθέντων γραφέων. Ἡ πολυθρόνητος αὕτη Ἀλεξανδρινὴ βιβλιοθήκη, τὴν ὁποίαν δὲν ἔπαυσαν ἀυξάνοντες οἱ τοῦ Φιλαδέλφου διάδοχοι, ἐγένετο κατὰ δυστυχίαν παρανόλημα τοῦ πυρὸς ἐπὶ Ἰουλίῳ Καίσαρος, περὶ τὰ μέσα τῆς πρώτης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος, παρεκτὸς τοῦ μέρους αὐτῆς τὸ ὅποιον, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ περιληφθῇ ἐν τῷ Μουσείῳ, εἶχεν ἀποτεθῆ εἰς ἄλλα καταστήματα· ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ μέρος ἠφανίσθη κατὰ τὸ πλεῖστον, ἂν ὄχι ἐν ὅλῳ, εἰς μεταγενεστέρους χρόνους, ὡς θέλομεν ἱστορήσει ἐν οἰκείῳ τόπῳ. Δὲν εἶχον δὲ ἀθροίσει οἱ Πτολεμαῖοι ἑλληνικὰ μόνον βιβλία ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν ἄλλων γνωστῶν ἐθνῶν τὰ συγγράμματα, ὥστε ἡ βιβλιοθήκη ἐκεῖνη ἦτο ταμεῖον κοινὸν τῆς φιλολογίας ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐγένετο, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Φιλαδέλφου (1), ἡ ἑλληνικὴ μετάφρασις τῶν ἱερῶν βιβλίων τῶν Ἰου-

(1) Ἡ παράδοσις ἡ περὶ τῆς ἐπὶ Πτολεμαίῳ Φιλαδέλφῳ ἢ ἐπὶ ἄλλου τινὸς Πτολεμαίου γενομένης μεταφράσεως τῆς Π. Δ. παρέστησε τὸ γεγονός ἐπὶ τὸ θαυμασιώτερον καὶ ὑπερφυ-

